

Věstník Klubu alpinistů československých

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque

Vys. Tatry: Mlynář s Rovinkové doliny.

Foto: A. Provazníková.

Hts. Tatras: Mlynář (Meunier) de la vallée de la Petite Plaine.

SOMMAIRE :

Dolomites. Le retour. Comment fait on le mauvais temps? A la même corde. Quelques mots sur la saison de ski. Exercices d'ascension. Informations pour nos membres. Sections locales du C. A. Tchéc. Littérature tchécoslovaque. Littérature étrangère, Les échos de partout. Nouvelles de l'Étranger.

P r a h a
P r a g u e

Ročník
Année

III.

Listopad - Prosinec
Novembre - Décembre

1936

Číslo
Nro **6.**

ELEGANTNÍ DÁMSKÉ LÁTKY

na pláště — kostymy — šaty — župany,
koupíte v mých závodech dobře a levně

BARHOŇ

PRAHA-NÁRODNÍ TRÍDA

SMÍCHOV,

Arbesovo nám.

ŽIŽKOV,

Husova třída

Vyvolám

vaše snímky na základě dlouholeté
odborné zkušenosti.

Vykopíruji a zvětším

na papírech jaké snímky vyžadují.
Budete spokojeni.

VÁCLAV VÁŠA,

oprávněný fotograf, odborný obchod
fotografickými a projekčními přístroji.
Půjčovna skioptikonů a kinopřístrojů.

Praha II., Žitná ul. č. 3. ve II. patře.

Žádejte nápoje jen
v hygienických impregnovaných pohárech

„SOLOKUP“

Vyrábí: „SOLO“ odd. impregnu. nádobek
v Sušici na Šumavě.

Cest. kanc. **LIDO** (Lidová autodoprava),
tel. 41.351, 41.220.

Severní Jadran 15 dní Kč 950,- luxusním autokarem
přes Linec - Salzburg - Zell a/See - Grossglockner - Misurina - Cor-
tina d' Ampezzo - Venezia - Abbazia - Sufak - Postumia - Lublaň -
Bled - Vrbské jezero - Mürzschlag - Semmering - Vídeň.

RIUNIONE ADRIATICA DI SICURTÀ

Založ. 1838.

V TERSTU

Založ. 1838.

Akciový kapitál a ostatní záruční prostředky koncem roku 1935 přes 1.000.000.000,- lir.

Ředitelství pro ČSR. V Praze II, nároží Národní a Jungmannovy třídy.

Pojišťuje výhodně na život, proti škodám, vzniklým z požáru, krupobití, při dopravě zničením nebo
poškozením zboží neb jeho zcizením, proti škodám, vzniklým z krádeže vloupáním, proti rozbití skel,
proti škodám, vzniklým přerušením provozování závodu následkem požáru, proti škodám z úrazu a roz-
bití strojů a proti následkům povinného ručení. - Na požádání zašle zdarma ředitelství prospekty i po-
drobné výpočty. - Telefonní čísla: 30751, 24772, 31690, 31691, 39497 a 39498.

SVAZ LYŽAŘŮ R. Č. S. doporučuje

„Se-va“

PRAHA XVII, Pivovarská 2. Tel. 476-17.

Žádejte ve všech sportovních závodech.

Odbor. závod pro komfort v domácnosti
i kuchyni

J. NEFF, PRAHA,

Příkopy 24

Úplné kuchyňské vybavy pro nevěsty. Nádobí -
Strojky - Porculán - Příbory.

Provazy horolezecké ve velkém
dodává **Antonina Fleissiga** nástup-
ce **F.E. Pěta**, Praha, Národní tř. 20.
Založeno 1884. Výhradní prodej
světové značky S. F. Füssen.

DOLOMITY

Při uzavření míru po světové válce byly Tyroly rozděleny na dvě části. Severní Tyroly zůstaly Rakousku, t. j. část země severně od hlav. hřebene alpského řetězu (nad Brennerem), který tvoří rozvodí mezi Severním mořem a mezi mořem Černým a Adrií.

Italie získala po válce s Rakouskem Jižní Tyroly, t. j. nynější provincie Trento a Bolzano. S provincií Bolzano dostal se pod italské panství nejkrásnější klenot alpských hor — Dolomity. Dolomity dělíme na východní, t. j. na část kolem Cortiny d'Ampezzo — zvanou ampezánskou a na západní blíže k Bolzanu — zvanou fazanenskou. Obě části si konkurují vzájemně svou krásou.

Rudé, někdy fialově a oranžově zbarvené štíty a stěny vápencové svítí majestátně v slunečním světle a přecházejí do jemných odstínů při každém ladění počasí a světla. Jsou zvláštní svým svitem i za noci. Je zajímavé sledovati, jak mohutní skalní velikáni mění svou pastelovou barvu při každé nepatrné proměně atmosféry. Velkolepost a divokost vysokých skal a hlubokých strží snoubí se tu s ledovým klidem bílých plání a tichem hlubokých lesů. Staré limby vzdorují tu sněhové bouři i žhavému letnímu slunci.

Hlavní část obyvatelstva v Dolomitech jsou Latinci, kteří kromě Němců, protěžovaných za Rakouska, původně sídlili v jižních alpských zemích. Považují se zvláště v krajině kolem Cortiny d'Ampezzo sami za Italy, se kterými jsou velmi příbuzným národem a jen v údolí Val Gardena a v Ladínii jsou velmi sebevědomí a hrdí na svůj starý původ.

Italové rozumějí výborně cizineckému ruchu. Dají Vám čistou, dobrou a pohodlnou nocleh, dobré jídlo, výborné levné víno a za 30 lir denně žijete velkopanský i v nejvyšších polohách.

Nechci zde přirovnávat naše poměry, ale tvrdím, že tak, jak Vás obslouží v každé dolomitské boudě a albergu, neseš vůbec přirovnání s praxí našich hoteliérů a boudařů ani pokud se týče čistoty, ani ceny, ani jídla a pití, o ostatních kulturních požadavcích člověka ani nemluvě.

Marmolada (3340 m). Sjezd k chatě Foto: L. Stibral.
v sedle Fedaja. - Descente au chalet dans la croupe Fedaja.

Nejtěžší bouře přehnala se přes Dolomity za světové války. Sváděly se tu úporné boje o každou skálu, o každý štít a každou věž. Mnoho českých praporů a setnin bylo zde zdecimováno a mnoho českých kostí je pohřbeno v roztroušených malých hřbitůvcích hluboko v údolí i vysoko na štítech. Celá temena hor létala tenkrát do vzduchu, podminovávaly se vysoké štíty a rozpolcovaly vysoké stěny i s posádkami. Ještě dnes na každém kroku narazíte na různé stavby a kryty obou front, které vypadají někdy jako dračí hnízda ve vysokých skalách a bude to jistě dlouho trvat, než čas zahladí tyto stopy.

Odpoledním rychlovlakem přes Brod nad lesy, Mnichov, Innsbruck, Brenner dostihneme za 14 hodin jízdy do Chiusy, kde ráno přeseďneme na horskou dráhu, stoupající údolím gardenským (Grödner Bahn) 21 km vzhůru k poslední stanici Plan, ležící 1.606 m vysoko, kam přijedeme kolem poledních hodin.

Zbývající část odpoledne (nejdříve v březnu) stačí nám k cestě přes Passo di Sella dolů k dolomitské silnici, která vybíhá z Canazei a zkratkami, které nadbíhají serpentínám, dostanete se kolem hotelu Pordoi (2140 m) na Passo di Pordoi (2250 m) do Albergo Savoia, patřícímu Clubu Alpino Italiano.

Budete zde vesele uvítáni, dobře pohoštění, vyspíte se v útulném pokojíku a věřte, že neradi budete zase pouštět tento hotýlek.

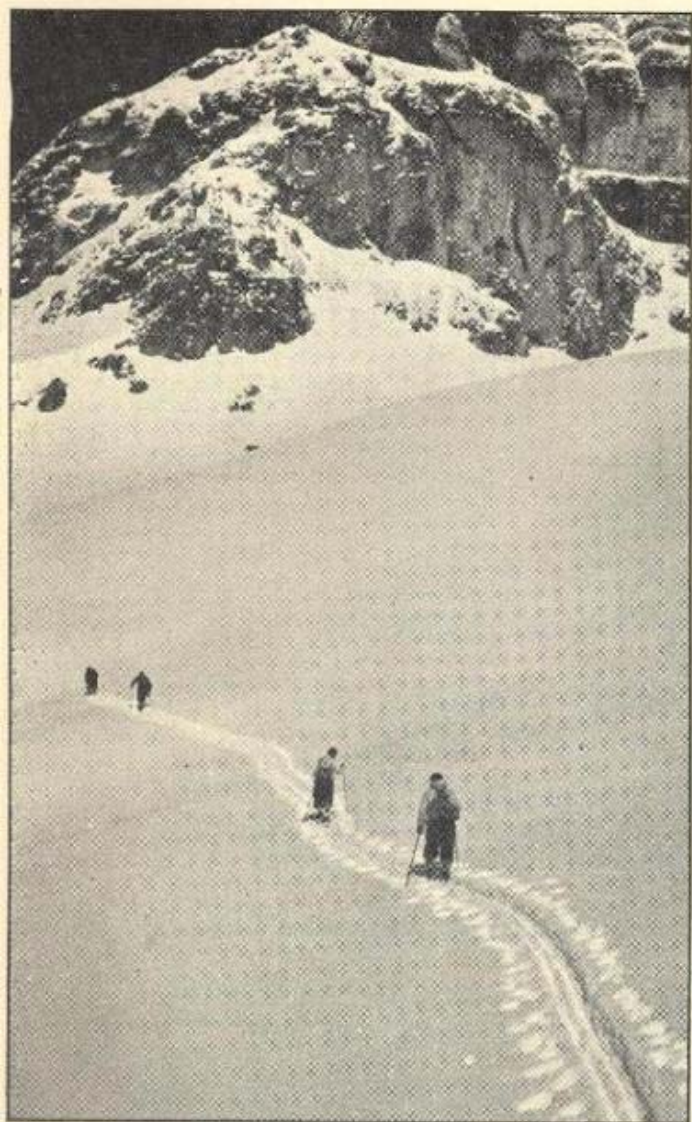
Z východiska Passo di Pordoi podniknete jistě výstup na Boe (3151 m) a celá skupina Selly stane se Vám nevyčerpatelným zdrojem všech možností pro různé výstupy, tury, výlety a horolezecké podniky všech druhů a stupňů námahy i nebezpečí. Odměnu sklízíte zde za každým krokem. Giuseppe Donei, správce chaty »Savoy«, vůdce Clubu Alpino Italiano, spolehlivě vás doprovodí a dovede býti dobrým kamarádem.

Bude Vás lákat Marmolata, kterou spatříte v celé čarokrásě s Boe a neodoláte jejím svodům. V létě půjdete 3 hodiny pohodlnou hřebenovou cestou pod špicí Sasso di Capelo (2559 m), dále pod Belveder (2646 m), po jehož jižním úbočí sestoupíte na sedlo Fedaja (2045 m) pod Marmolatou. Absolvování této tury poskytne Vám překrásné rozhledy na Marmolatu, Col di Lanu, Tofany, Sellu a Sassolungo. S chaty na Fedaje za 5 hodin dostihnete vrcholu Marmolaty (3342 m), nejvyšší hory a největšího ledovce Dolomit.

Lyžaři podniknou ovšem tuto cestu z Passo di Pordoi na Fedaju, zvláště při nebezpečí lavin, krásným sjezdem do Canazei a odtud vzhůru údolím Avisio na Pian Trevisan a dále na Fedaju.

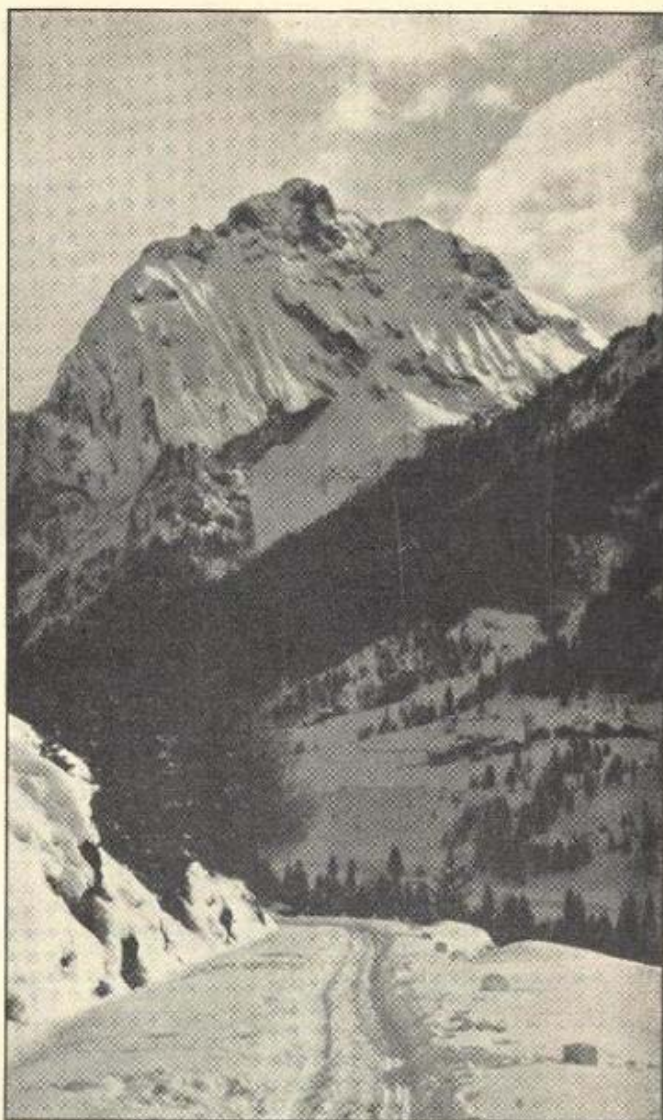
Za zimních měsíců, zvláště pak po vánicích, nutno stoupat na Marmolatu s dobrým vůdcem. Značky letní cesty zmizí hluboko pod sněhem a žádné tyče, ani žádná cesta Vás přes ledovec k vrcholu nedoveče a běda tomu, kdo by na Marmolatě zabloudil v mlze.

V Capaně na Marmolatě možno dobře přespat (kuchyní a hospodářství obstarávají dvě mladé inteligentní Italky) a z chaty možno podniknouti opět několik vysoce zajímavých výstupů (Serauta 3250 m — Vernel 3208 m). Zde se můžete rozhodnouti v létě pro několik sestupů, avšak sjezd na lyžích z Marmolaty na Fedaju je jeden z nejkrásnějších a stává se světoznámým. Pojednání o Marmolatě vyžadovalo by svého vlastního článku a snad se k tomu ještě dostaneme v některých z příštích čísel.

Výstup na Piz de Boe.
Ascension du Piz de Boe.

Foto: L. Stíbral.

Cesta do Canazei V pozadí Collaz (2.715 m).
Chemia à Canazei. Au fond Collaz.

Foto: L. Stíbral.

NÁVRAT

Vracím se domů. Jsem zase v dolině. Je neděle, všechno je titěrné, křehké. Nepatřím sem. Chodím a oči mám upřeny vzhůru, kde v moři mlh se ztrácejí vrcholky skal.

Okované boty nezvykle klapou po silnici do ticha poledne. Na žlutých cestičkách pěstěných parků zanechávám stopy kováků. Jdu hezky při kraji, aby na mne nepřišel hlídač.

Umělá nádrž, točící se vodotrysk s kamennou pannou kazi mně vzpomínky na malá jezírka, vklíněná na dno propasti, v nichž se zhlíží kamená krása hor.

Potkávám na každém kroku luxusní hotely a auta. Dýchám opět pach benzínu a vidím namalované tváře a rty.

Staričký vůdce v opršalém klobouku a ošuntělých kalhotách je mi tak milý. Vyžehlená elegance lázeňských hostů mne straší.

Nejraději bych ušel zpět mezi nehybné velikány, zelená a modrá jezera. Chtěl bych se zase toulat neznámými dolinami, ztrácel se v záplavě koso-dřeviny a dívat v modro oblohy, roztrhané černými skalami.

Poslední den. Vrcholky jsou zachumlány v mračno mlh. Jen nad Nizkými Tatrami svítí slunce.

Vidím milence sedět na lavičkách a chodit po lesních pěšinách.

Já mám jen půl srdce pro ty, které mám rád. Druhou půl mají hory!

Poslední odpoledne před odjezdem. Jedu električkou na Štrbu. Je mně náhle lehká a veselo. Zdá se mi, že teprve přijíždím do Tater.

Poslední zatáčka a již vidím zrcadlo Štrbského plesa. Opouštím rychle pěstěné cestičky a ještě jednou — vzhůru do hor!

Stoupám lehce a jsem šťasten. Ještě jednou cítím pod nohama horskou stezku, kamení a balvany. Je mně tak radostně, jako bych byl první den v Tatrách a zítra mohl konečně pohladit skálu.

Poslední výhled. Vrcholky jsou černé a bílé, jiné schované v šedé mlze.

V dolině svítí jasné skrony slunce a vysoko na nebi stojí mráčky jak načechraná vata. Azurové pruhy oblohy a fialový Dumbier na horizontě.

Ticho. Velebno.

Na zapadě si slunce probilo cestu zašedlými mraky a rozhazuje trsy paprsků po Liptovských Holích.

Sestupuji.

Les je podmalován fialovým západem. Pod ním hoří purpur.

Poslední červec na nebi zlatí si ke mně cestičku nehnutou hladinou jezera ...

Ing. Vladimír Kadela

Mummery, dříve než se vrátil od úpatí stěny hory Dent du Géant, kterou možno zdolat jen nadbytkem umělých pomůcek a nikoliv řádným a obvyklým způsobem skutečného horolezce, napsal na cedulku: *Absolutly inaccessible by fair men.*

Dr. Julius Kugy, když se dověděl o prvním výstupu severní stěnou na Grosse Zinne cestou, kterou si vybudovali extrémisti umělými pomůckami, poznamenal klidně: *Nyní je konečně prokázáno, že je severní stěna hory Grosse Zinne nedostupná.*

A. F.

RECEPT NA ŠPATNÉ POČASÍ

Letos zjara seděl jsem v jistý páteční večer v kruhu milých pražských kamarádů v kavárně »Louvre«. Mluvílo se o Tatrách. A tu prohodil kam. B., že Tatry jsou pěkné, ale že by člověk potřeboval tři neděle dovolené, aby se tam dostal k jediné pořádné tuře. Tak prý je tam pronásledován počasím. Vysedávání v tatranských chatách má prý zrovna dost. Tehdy jsem pronesl rouhavá slova, že přece není třeba dělati stále jen prvotiny nebo alespoň výstupy kromobyčejně těžké, že lze přece užít Tater i při špatném počasí na výstupech lehkých nebo dokonce partiích chodeckých. Vzduch výšin je dvojnásob kořenitý, když atmosféra je plná vláhy a po-

řádný fukář ošlehává horolezce. Jen jediný soustolovník, tichý můj soused zprava, mně přizvukoval. Ostatní se na mne dívali zpola překvapeně, zpola útrpně. Seděl jsem mezi horolezci nejostřejšího ražení.

Začátkem července jsem přijel do Steinachu pod Brennerem při pravném »psím« počasí. Těžké mraky se valily údolím, v němž chvílemi mžilo, chvílemi lilo jako z konve. Dvakrát za jediný týden padal nový sníh až do výše 1.600 m. Mírný Patscherkofel vypadal při trošce obrazotvornosti jako Mont-Blanc. Mohl jsem zůstat ve Steinachu, popljetí v hotelu tyrolského vína a zajíti večer do cukrárny na nějakou tu stopku hořcového likéru. Rozhodl jsem se však vyzkoušet v praxi recept, který jsem na jaře dal po nepohodu tatranskou. Vylíčím, jak mně šel k duhu:

9. července: Prvním vlakem jsme jeli — pan Dr. H. a já — na stanici »Brennersee«. Jitro bylo pochmurné, ale ne zcela beznadějně. S poněkud těžkýma nohama — před tím jsem za jediný den ujel u volantů auta na 650 km od nás až do Steinachu, kromě toho jsem večer před turou trochu déle vysedával — jsme stoupali úzkým Vennatalem k jihovýchodu. Za obcí Venn je údolí přehrazeno strmějším stupněm, podobným jezerním stěnám našich Tater. Pak se úval zase rozšifuje, vegetace ustupuje velkým sněhovým a sutkovým polím. Od 2.400 m je vše pod sněhem, jímž se brouzdáme proti prudkému jižnímu větru, který nám zaráží dech. Stezka je pod sněhem, jsme v mlze a jdeme podle mapy a trochu podle citu; víme, že Landshutská chata stojí ve výši 2.740 m na hřebenu, uzavírajícím úval. Větru přibývá na síle, poznáváme, že jsme blízko hřebenu. Pak se také mlhy na chvíli trhají a vidíme nad sebou chatu, do níž vstupujeme po 4hodinovém pochodu.

Landshutská chata stojí na hraničním hřebenu, větší polovina patří Italům, menší Rakušánům. Jen rakouská část je obhospodařovaná, dřevěná stěna tvoří hranici. Občerstvujeme se v chatě hořcovým likérem a teplou polévkou, pak navlékáme všechny kusy šatstva, které máme a pouštíme se opět ven, do burácející vichřice. Hřeben, jímž vystupujeme na *Kraxentrager* (2998 m) je lehce schůdný, ale je pekelná zima a vítr námi lomcuje. Asi 50 m pod vrcholem zůstává můj společník — skryt mezi balvany — pozadu, já vyběhám po zužujícím se hřebenu na vrchol. Je právě poledne. Mraky mne zahalují, vítr zpívá svou píseň, kamarád čeká. Rychle se vracím a spolu sbíháme do chaty.

Po obědě sestupujeme. Nejsme ještě ani 2.500 m vysoko, když je náhle kolem nás tma, zdýmadla nebes se otevírají a spouštějí na nás příšerný liják. Odlesky blesků zbarvují mraky kolem nás na okamžiky do žlutava, hrom dutě zaznívá. Pádíme velkými skoky dolů, přesto jsme za několik minut promočeni na kost. Po půl hodině je po bouři. Ovšem déšť neustává ani když už jsme zase u stanice Brennersee a smáčí mne ještě když k večeru kráčíme po Brennerské silnici dolů kolem Brennerského jezera a přes Gries a Stafflach do Steinachu.

11. července: Má sestra, pan Dr. H. a já opouštíme Steinach o 5.30 hod. ráno. Jdeme nejdříve Geschnitzským údolím po silnici až do Trinsu, pak odbočujeme k severu a vystupujeme na Padaster-Joch. Ráno bylo celkem slušně, na malinkou chvílenku vysvitlo i slunce, o němž jsme již myslili, že v Tyrolích vůbec nesvítí. V 8 hodin si však počasí vzpomíná na své staré zvyklosti, mlhy nás zahalují a začíná mžítí. Do Naturfreunde-Hausu pod Padaster-Jochem (2218 m) vstupujeme již za vydatného deště.

Dlouho se nezdržujeme. Nezdá se nám, že by se počasí mohlo zlep-

šiti a tak je nejlépe, když svůj úkol provedeme ihned. Po stezce vystupujeme na Riepen-Sattel. Kus nad ním má náš společník deště shora a mokra pod nohama dost a vrací se do chaty. Sestra a já vystupujeme nejdříve po suťovém svahu, pak po skalkách a sněhu pod vrcholovou hlavu Kirchdach-Spitze (2840 m). Zde se navazujeme. Lezení je lehké, skála pevná, na obtížnějších místech pomáhají železné káblý přes hledké vápencové plotny. Po půlhodince lezení jsme na malém vicholku. Zapisujeme se do vrcholové knihy a ježto není zhola nic viděti, hned sestupujeme. Déšť zatím zhoustl a ač pospícháme co můžeme, jsme zcela promočeni, když konečně vstupujeme do chaty. Mokrě věci a lano dáváme sušiti v kuchyni, sami se občerstvujeme obědem a příslušnou dávkou červeného tyrolského vína. Pak se opět poušíme do deště a mlh, které nás provázejí až do Steinachu.

13. července: Časně zrána pochoduji tentokrát sám po biennerské silnici dolů do Matri (992 m). Za krásnou, starou tyrolskou obcí začíná poutní cesta, která kolem stanic křížové cesty a mnoha kapliček pohodlně stoupá k poutnímu místu Maria-Waldrast (1648 m). Jsem tam v 8 hodin, rychle snídám v klášterním hotelu a pokračuji v cestě. Stopy sněhové metelice z noci z 11. na 12. července se brzy ukazují. Od 2.000 m leží čerstvý sníh, do něhož úměrně šlapu stopu. Nad Serles-Jöchlem začíná vlastní vrcholová věž Serlesu (2.719 m), nejnápadnějšího vrcholku skupiny Habicht-Serles, mocného strážce Inšpruku.

Jištění jsou pod sněhem, svah je strmý a leží na něm čerstvý, ujíždějící sníh. Osamělému chodci je trochu úzko. Stoupám velmi opatrně, rukama odhrazuji sníh a hedám pod ním na několika strmějších místech záchyty. Pak jsem na vrcholu. A jako by mne příroda chtěla odměnit za námahu výstupu a za bezbožné dosavadní počasí, tihají se mraky aspoň pode mnou a vidím v závratné hloubce vesničky Stubajtal Mieders, Neustift a Fulpmes a pak na okamžik také moře domů Inšpruku. Přízeň osudu netrvala dlouho. Po 10 minutách, jež jsem strávil u vrcholového kříže, je opět vše šedé kolem mne a znovu poletují vločky sněhu. Sestupuji hodně opatrně, přesto každou chvíli uvolňuji nějakou tu malinkou lavinku. Jsem rád, když mohu seskočiti s posledního strmějšího stupně do měkkého sněhu na Serles-Jöchlu.

Sestup jsem volil přes Kalbenjoch, Peilspitze a Blaser do Maria-Waldrastu. Na širokém vrcholu Blaseru (2294 m) rostla protěž přímo mezi ostatní luční květenou. K večeru se pak ještě nebe vyčáslilo, byla to předzvěst krátké periody krásného počasí, které mně umožnilo přece jen dostat se ještě do skutečných vysokých hor. O tom snad někdy přišťe.

Čtenář těchto řádků se nyní s údivem zeptá: »Co jsi, člověče, vlastně z těch výstupů měl? Zažils bouře, deště, čerstvého sněhu, mlh a mračen, rozhled jsi neměl, ba ani pořádně jsi si »nezalozil«. K čemu tedy ta námaha?« V prvé řadě jsem si ztrénoval. Ježto jsem výstupy podnikl vždy za jediný den a přímo z údolí musil jsem překonat 1.700 až 2.200 m výškového rozdílu ve výstupech a sestupu za jediný den. Cvičil jsem se v terénu bez cesty, v mlhách nedovolujících rozhledu, v orientaci. Pocičil jsem se v chůzi na mokřých skalách a na strmém nepevném sněhu. To je velmi důležité, neboť v umění bezpečně choditi, ne ve šplhání a vtování do ledu, jest základ umění horolezeckého. A konečně: dýchal jsem opojný vzduch výšin, slyšel jsem vichřici, lámající se

o černé skály, viděl jsem majestát divoké přírody v bouři pod Kraxen-tragerem. Divám-li se zpět, tak si říkám, že jsem tak zcela neztratil svého prvního týdne dovolené.

Dr. Jan Gellner.

SPOLOČNÝ POVRAZ

Poriadali sme svoj XIV. letný horolezecký týždeň. Už dlho pred ním som sa tešil na milú spoločnosť ľudí, ktorí sa sveria nášmu povrazu. Pri zostavovaní programu sa muselo dbať, aby sa z úplných začiatočníkov získali noví obdivovatelia a nadšenci hôr a športu horolezeckého, pre pokročilých a dobrých bolo treba zas niečo, čo by ich utužilo a znovu ťahalo do hôr. Nastalo trochu viac práce. Niekoľko dní pred oficiálnym otvorením týždňa konáme s našimi chlapcami-vodcami niektoré výstupy, aby sme si všetci zvykli na skalu, aby naše postoje boli isté. Istý postoj vodca-prvolezca imponuje tým, ktorí sa jeho vedeniu sverili. Deň pred začiatkom sa už k nám pridali niektorí čo prv prišli do Tatter. V jedálni na Popradskom plese spomíname na spoločne prežité dni v romantickej kráse hôr.

V nedeľu ráno sa ponáhľame spoločne na Štrbské pleso, aby sme privítali ostatných. Pán predseda Lipták a p. škpt. Riegler už veselo sa rozprávajú a čakajú ďalších. Hostia prichádzajú od každého autobusu. So známymi si tiskneme priateľsky ruky, s novými sa soznamujeme. V duchu odhadujeme ich predbežné schopnosti. Na scéne sa objavil i momentkár p. Hegedúš, ktorý by bol rád stvoril momentku. Komicky obskakuje okolo aparátu, zostavuje skupinu a zaostruje. S radostným »stalo sa« svoj akt zakončil.

Šlo sa nás 66 z 27 miest našej vlasti. Predstavte si tu mozaiku rôznych obyčají. Každý prišiel z iného kúta, aby sa poklonil majestátnosti našich hôr, aby zabudol na čas svojho spoločenského postavenia a podrobil sa kázni horolezeckého týždňa.

Všetci sa snažili prispôsobiť kamarátskemu duchu, ktorý sa len v horách, kde jedinec sa cíti maličkým, dá vytvorí. Nepoznali sme jeden druhého, aspoň vo väčšine prípadov nie. Začínalo sa vytvárať nové kamarátstvo.

Možno, že nemám práva hovoriť za druhých, ale podľa radostne uspokojených tvári môžem smelo povedať, že keď aj nie na sto percent, teda aspon blízko tohto čísla, boli účastníci spokojní. Hádám mi to kamaráti potvrdia. Veď za ten týždeň sa vytvorili priateľstvá, ktoré by potrebovaly dlhé roky vo všednom živote mesta.

Prišli sme do hôr. Toho roku bol náš príchod veselší. Slnko mile pripekalo. Aj končiare v kúpeľ zlatých lúčov mile vítaly ich nových obdivovateľov.

Že v týždni sem-tam niekedy pršalo, že sme raz všetci premokli do nítí, nijak nepokazilo dobrú vôľu. Aj toho je treba. Boli medzi nami úplní nováčkovia, a ako by to bolo vyzeralo, keby sa boly hory len večne usmievaly. Prišli poznať hory a život v nich. Teda tie, ktoré sa nevedia preivarovať, ktoré nepoznajú smilovania, ukázaly svoju pravú podobu. Zato nebolo dňa, aby sa neboly konaly výstupy. Stanovený program bol vyčerpaný.

Veľkú starosť mi robily prihlášky dvoch anglických študentiek z Lon-

dýna, ktoré do nášho týždňa prihlásil člen KAČS, p. Jelínek, ktorý ich poznal z Londýna. Preci je len trochu trapné, keď sú do spoločnosti pozvané cudzinky a nemajú so s kým zabávať. Bolo mi síce oznámené, že jedna hovorí nemecky a druhá sa dohovori. Bol som však celkom spokojný, keď som zistil, že z našej spoločnosti hovorili šiesti anglicky, ba aj francúzsky. Naši milí hostia sa nenudili. Za tých niekoľko dní, aj keď boli zo začiatku uzavreté pre seba, poznali sme v nich dobré spoločníčky, ba veľmi milé priateľky. Nemecky hovorili dobre. Zo začiatku nám bolo čudné, keď po jedle pri stole buď čítaly lebo pletly punčochy. Nijak im to nevadilo, aby sa aj s nami bavily.

Nemenej žartovné bolo, keď pri cvičení pod skalou vytiahla občas niektorá malý slovníček a v ňom listovala. Učili sa česky.

Náš týždeň sa neobišiel ani bez vysokohorského vzrušenia. Jaroslav Svoboda, študent z okolia Plzne zablúdil na Rysoch. Tri dni a dve noci už bol nezvestný. Pravda, záchrana už fungovala, ale bola skoro svedená so stopy. Menovaný mal prejsť do rostockej chaty. Na telefonický dotaz bolo oznámené, že tam skutočne nocoval Jaroslav Svoboda, študent, ale z Prahy. Na výzvu chatára pod Rysmi, vydala sa skupina našich účastníkov za špatného počasia na Rysy. Večer skutočne našli Jaroslava Svobodu, ale z Plzne. Bol však na takom mieste, kde v noci nebolo radno sa púšťať. Uspokojili ho, aby do rána ešte vydržal, že ho ráno zachránia. Ráno bol pozvaný Sbor tatranských vódcov z povolania, nakoľko naši nemali dosť záchranných pomôcok, keďže miesto bolo pod prevismi. Štvrtého dňa po obede bol chlapec zachránený životu. Koľko optimizmu musel mať ten mladý chlapec, keď vydržal tri noci a štyri dni v postavení skoro beznádejnom o samote bez jedla. Voda tiekla blízko. Na veci najčudnejšie bolo priznanie chlapca, že prosil matku, aby ho pustila na horolezecký týždeň poriadaný Spolkom tatranských horolezcov »JAMES«. Bála sa o neho. Nechcel sa protiviť matke a tak moc nechýbalo, že by sa bol zväčšil počet obetí hôr z neskúsenosti. Hory nevidia rady samotných chodcov!

Pod Ostervou dokončujú práve symbolický cintorín. V deň výročia spolku položila prvá skupina dva vence uvité z horských kvetov ku kaplnke, aby tak uctila pamiatku tých, ktorí obetovali svoje životy horám. Kto vie, či aj na niektorého z nás nebudú naši priatelia spomínať na tomto mieste. Hory sú krásne, ale kruté a neúprosné.

Tak míňal deň za dňom. Nebolo odpočinku. Plno práce. Svaly sa tužily a mysle jasnely. Každý niečo pekného zažil.

L'udia so spoločného povrazu sa rozchádzajú do 27 miest našej vlasti. Jeden veselší, iný smutnejší, ale všetci uspokojení, šťastní, že prežili jeden krásny týždeň svojho života v spoločnosti dobrých priateľov uprostred mohutných veľikánov našich Vysokých Tatier.

Odchádzali s pevným presvedčením, že za rok, keď to len trochu bude možno, vrátia sa medzi svojich priateľov z hôr do ríše kamzíkov, svišfov a orlov...

Jako Rimic.

NĚKOLIK SLOV K LYŽAŘSKÉ SEZONĚ

Žádný jiný sport není horolezectví tak blízký jako lyžařství. »Skalní« horolezci soudili ještě před dobou nepříliš vzdálenou o lyžařství nepříznivě. Ale dnes je tomu jinak. Téměř každý horolezec je lyžařem. A naopak se

zase často stane, že pouhý lyžař při sněhařských turách nalezne zálibu v lezení a stane se horolezcem. Bylo to konstatováno i při valné schůzi Alpenvereinu a mohu to potvrdit i z vlastní zkušenosti.

Kdyby se udělala statistika našeho členstva podle toho, zda jsou lyžaři nebo jen horolezci, získali by jistě většinu lyžaři, jejichž počet jde do set. Přes to se dosud nepodařilo, kromě ojedinělých výprav a zájezdů, vzbudit zájem našich členů-lyžařů, aby podnikali společné lyžařské zájezdy tak, jako pořádáme, za poměrně dobré účasti, každou neděli a svátek společné lezecké výpravy na různé cvičné skály. Příčinou vidím v tom, že velká většina našich členů je lyžařsky organizována ještě také v jiném speciálně lyžařském klubu. Tam mají svůj kroužek lyžařských partnerů, se kterými jezdí na snih. Ty ovšem těžko přivzdeme zpět. A není toho snad ani třeba, je-li takto o jejich lyžařský výcvik dobře postaráno. Nechceme prozatím nic jiného, než upozornit všechny členy našeho klubu, že máme lyžařské cvičitele a vedoucí, kteří přímo hoří touhou po činnosti. Jsou ochotni věnovat se nezištně a obětavě členům klubu, ať jsou začátečníky nebo pokročilí. Chceme své členy připravovat na zkoušku zdatnosti, která se letos Svazem lyžařů nově zavádí. Případně je chceme připravovat ke zkoušce vedoucích nebo ke zkoušce cvičitelské. Každou sobotu chceme pořádání lyžařské zájezdy členů autobusem i vlakem. Chceme vzájemně seznámit své členy, aby mohli utvořit skupiny pro zájezdy do lyžařských terénů v naší republice i v cizině.

Informace o všech lyžařských věcech podají v pravidelných schůzkách klubových v kavárně Louvre od 18 do 20 hod. cvičitelé: JUDr. Machek a Al. Altrichter. Telefonicky nebo písemně možno si vyžádati informace u kam. JUC. Otly Jelínka, Praha VII, Pístitavní č. 59, Telefon 25233.

D. J. M.

HOROLEZECKÁ CVIČENÍ A ZÁJEZDY

Zájezdy do cvičných skal byly v září t. r. zejména hojné. Kromě zájezdu na Hruboskalsko konal brněnský odbor ve dnech 26. až 28. října t. r. sjezd alpistů na Pavlovských kopcích.

Zájezdu, který byl již zjara smluven, účastnilo se 50 členů, z nich 20 mimobrněnských. Sjezd splnil plně očekávání. Po stránce klubovní přinesl utužení přátelských styků mezi členy odboček pražské, hradecké a brněnské, jež vyvrcholilo opravdovým sbratřením při pravém jihomoravském víně v jednom z četných sklepů okolí Pavlovských skal. Avšak ani sport nepřišel zkrátka: ve skupině K o t l e bylo vykonáno mnoho zajímavých výstupů, které svědčí o kvalitě účastníků. Ba i velmi těžký průstup Martinskou stěnou byl se zdarem proveden několika družstvy. My — brněnští alpisté — si jenom přejeme, abychom ještě často mohli uvítati kamarády z jiných odboček ve svých cvičných skalách a aby zcela jistě aspoň příští rok k nám zavítali také kamarádi, kteří nás letos nenavštívili.

O zájezdu na Suché skály zaslal nám kam. O. Jelínek tuto zprávu:

Sešli jsme se ve dnech 26.—28. září na Suchých skalách. Bylo nás 15

členů z Prahy, jeden člen z Plzně a anglická studentka z Londýna. Počet účastníků zvýšilo asi deset členů horolezeckého oddílu Akad. odboru KCST. Byla tedy útulná hospůdka na úpatí skal plně obsazena a mnozí se museli ubytovat v soukromí. Nebylo při tom nesnázi, díky ochotě místních občanů, chudých sklářů, kteří tento nenadálý výdělek ani neuměli ani nechtěli využít.

Ačkoliv počasí nebylo nejlepší a foukalo jako v horách, cvičilo se velmi pilně. Slezeny některé okrajové skály, Kazatelna, celý hřeben od severozápadu k jihovýchodu a jeho nejhlavnější a nejzajímavější část t. zv. Kantorovy varhany také směrem opačným.

Předvečer sv. Václava oslavili jsme účastí na hasičské posvícenské zábavě. Naše členky působily velmi lákavě na domorodé tanečnický a slavily triumfy. My zase hledali jsme útěchu u venkovských děvčat.

Cvičení bylo zakončeno v pondělí terenním pochodem přes Sokol, Kalich a Zbiroh na nádraží v Malé Skále.

Vrátili jsme se s pěknými vzpomínkami a spoustou skleněných slonů, psů, koček a korálů.

Zájezdy autokarem do Krkonoš (na Zadní Mísečky) pořádají se, ovšem je-li na horách sníh, vždy **v sobotu**. Odjezd autokaru o 15 hod. z Vladislavovy ul. u Burianova divadla. Poplatek za cestu tam i zpět Kč 45.—

Na Zadních Mísečkách je lůžko v pokoji od Kč 7.50—Kč 8.—, ve společné noclehárně Kč 5.— až Kč 6.— a pense (snídaně, oběd, večeře a nocleh) za Kč 25.—. Cesta tam i zpět a pense za 1 den Kč 70.—

Příhlášky přijímá kam. A. Altrichter, Praha II., Vodičkova ul. č. 7. Tel. čís. 28.349.

Členové Klubu, kteří se přihlásí před odjezdem autokaru v páteční schůzce v kavárně Louvre kam. Altrichtrovi, mohou dosíci na jízdném, za určitých předpokladů, podstatné slevy.

A. A.

Z P R Á V Y K L U B O V N Í

Přednáškové a debatní večery. Zasluhou člena Klubu pana Jaňoura byly v r. 1935 v zimě při pátečních schůzkách v kavárně Louvre promítány diapositivy z Alp. Nyní chceme pořádati každý pátek přednáškové a debatní večery.

Organisace ujal se ochotně kam. Dr. B. Gütig. Program, který náš milý kamarád stanovil je: **Postarat se o teoretické vyškolení členů, zejména nových. Uspořádat po každé přednášce debatu, kterou se zvýší zájem členů o Klub a jeho cíle. Informovat členy o zásadách fotografování v horách.**

Postupem doby hodláme navázati i styky na poli přednášek s jinými alpistickými kluby v republice.

Zatím uvádíme program přednáškových a debatních večerů do 11. prosince 1936.

30. října — **MUDr. Karel Polesný**, asistent české oční kliniky: *O první pomoci při úrazech (s prakt. ukázkami).*

6. listopadu — **Emerich Rath**: *40 let na lyžích.*
 13. listopadu — **Ing. O. Horský**: *Speciální metody používání busoly.*
 20. listopadu — **JUC. O. Jelínek**: *Lanová technika (záchranné manévry).*
 4. prosince — **VI. Fořt**: *Jak číst v horolezeckém průvodci.*
 11. prosince — **Dr. B. Gültig**: *Naše stanovisko k horské akrobacii.*

Dále chystáme tyto přednáškové večery:

Prof. Dr. B. Kořínek: *Fyzikální problémy v alpinistice.*

JUDr. Jos. Machek: *Znalost map a busola.*

JUDr. B. Gültig: *Stav dnešních horolezeckých pokusů v Himalajích, zvláště na Mont Everest.*

Řed. R. Pilát: *Horolezectví v Bulharsku.*

Přednášky, k nimž zveme nejen členy, ale i hosty členy uvedené, započnou vždy o 19. hod. Dr. H. C.

Klubový archiv a archiv fotografií převzal ochotně kamarád JUDr. K. Kučera, Praha-Spofilov, Roztylské sady 1588.

Žádáme členy, aby zasílali Dr. Kučerovi do archivu otisky **horských a horolezeckých fotografií**, opatřené legendou a jménem autora. Dále všechny články o alpismu, které uveřejnili členové v odborném a denním tisku. Konečně i všechny články různých autorů o alpismu z denního tisku.

Konečně zasílejte archiváři i podrobné zprávy o **prvovýstupech**, pokud možno s obrázkovými (fotografie nebo náčrtek) doklady. Po uveřejnění ve Věstníku, budou uloženy v archivu. A. P.

Několika členům, kteří nezaplatili dosud příspěvky za r. 1936, zaslali jsme složenky pošt. spoř. Prosíme snažně, aby nám členové **poukázali částku na složence vyznačenou a usnadnili nám tak funkece**, které vykonáváme řádně a nezištně **ve prospěch Klubu.**

Gratulační listky, jejichž vzor vkládáme do 6. čís. Věstníku, jsou pro vánoční a novoroční blahopřání nejvhodnější.

Gratulační listky budou tištěny na **bilém ručním papíře černé, obrázek se žlutavým podtiskem (jako lept).**

Pod text na třetí stránce se podepíšete a zašlete gratulaci v nezalepené obálce jako neúplný tiskopis za 30 hal.

Subskribují-li členové 100 grat. listků, bude za Kč 1.80 kus. Při subskripci 500 listků bude kus za Kč 1.—.

Objednejte všechny ihned u jednatele **Alexandra Fleischera, Praha IV., Na valech 278.**

Změnu adresy nám oznamte vždy včas. Ušetříte Klubu výlohy a sobě zklamání, když nedostanete Věstník.

Rozešleme členům složenky poštovní spořitelny, aby mohli zaplatiti **příspěvek na rok 1937.**

Do obálky vložíme **tkaný odznak** členům, kteří jej dosud neobdrželi. Jak se odznak přišívá, napsali jsme Vám na str. 80. IV. čís. Věstníku 1936.

Na příspěvku na rok 1937 poukáže nám: **řádný člen Kč 20.—, akademik Kč 15.—, rodinný člen Kč 10.— a aktivně sloužící voják Kč 10.—.** Za soukenný odznak nám poukážete Kč 3,50.

Věstník zasílá se zdarma členům řádným, akademikům a vojákům.

Volíme k zaplacení příspěvku listopad proto, že členové nemají v tomto měsíci tolik vydání jako v prosinci, lednu a únoru.

Vhodným dárkem k vánocům je

II. ROČNÍK VĚSTNÍKU KLUBU ALPISTŮ ČESKOSLOVENSKÝCH.

Věstník obsahuje mnoho zajímavých článků, je vkusně ilustrován a je opatřen titulním listem a obsahem. Representuje proto ve vkusné vazbě cennou knihu o 120 stránkách.

Zašleme vám Věstník (nezávaný) za Kč 15.— včetně poštovného.

Objednejte včas u jednatele Alexandra Fleischera, Praha IV., Na va-
lech čís. 278.

Dary.

Ředitel **Josef Kepler** daroval naší knihovně šest vázaných ročníků časopisu **Zeitschrift des D. u. Oe. Alpenvereines** z r. 1908—1913 a publikaci **Sektion Austria des D. u. Oe. Alpen Vereines 1862—1912.** — Předseda řed. **R. Pilát** knihu **Wildanger** od Frt. v. Kobella.

Děkujeme oddauě za tyto knižní dary.

Osobní.

Přejeme upřímně štěstí a trvalou životní pohodu těmto novomanželům z našeho členstva:

Ing. Dr. Bohumíru Bürglovi a paní **Maril**, roz. **Wutkeové**, v Brně,

Ing. Josefu Čapkovi a paní **Marii**, roz. **Košfálové**, v Praze,

Ed. Hromádkovi a paní **Jitce**, roz. **Ankrtové**, v Praze,

JUDr. Boh. Jandovi a jeho choťi, roz. **Trajerové**, v Praze,

JUDr. Boh. Schützovi a jeho choťi **Božence**, roz. **Furzdžóvové**,

Ing. Emílu Votrubicovi a paní **Věře**, roz. **Ždárské**, v Turnově,

Stanislavu Zemanovi a paní **Lídě**, roz. **Delinové**, v Praze.

Bohumil Kurečka, náš milý člen, byl dne 25. září t. r. prohlášen **komerčním inženýrem**. Gratulujeme srdečně.

Noví členové.

878. sl. **Jiřina Karčová**, pošt. úřed., Praha XII., Lucemb. 28.

879. sl. **Naděžda Konečná**, Praha XVI., Tylova čís. 8.

880. **Tomáš Mrkvan**, min. rada Minist. zeměd., Praha XII., Kleovka 477.

881. **Antonín Oktábec**, úřed. pošt. spoř., Praha II., Pošt. sp. II. úct.

Náš kamarád **V. Eichler** byl jmenován ve stavu intend. důstojníků štábním kapitánem a byl přeložen k velit. 2. sboru do Hradce Králové. Srdečně blahopřejeme milému kamarádovi a těšíme se na společnou »lezeckou práci«.

Z O D B O Č E K K A Č S

Brněnská odbočka K. A. ČS. započala s **horolezeckými cvičeními** první neděli v září ve cvičných skalách brněnského okolí.

S **přednáškami** započala odbočka dne 15. října. přednáškou kam. Dr.

Schütze a pokračuje dne 5. listopadu, kdy se u přednáškového pultu objeví kam. Dr. Gellner. Do konce roku 1936 bude konáno 6 přednášek.

V letní sezoně navštívili členové odbočky **Vys. Tatry a Alpy rakouské, švýcarské a italské**. Bylo docíleno pěkných výkonů, k nimž se odbočka vrátí, až podají všichni členové zprávu o své alpistické činnosti. A. F.

Doc. JUDr. Vladimír Mandl, advokát a člen výboru naší plzeňské odbočky, zaslal nám album obrázků z nového cvičného objektu **Skály u Přeštic**.

Článek, který nám již zaslal náš plzeňský kamarád o této cvičné skále, uveřejníme ve IV. roč. Věstníku.

Děkujeme oddaně za album, které je cenným příspěvkem do klubovního archivu. A. F.

ODBORNÁ LITERATURA DOMÁCI

Zimní sport (čís. 1.) L. Škvor: Cima Dell'Angelo. Stavba tatr. lanovky. **Krásy Slovenska** (čís. 7. a 8.) Záp. stěna Lomnického štítu. Příčné přechody pomocí lana. Zabí koň. Domica. **Die Karpathen** (čís. 5.) Moře, hora a já. **Časopis turistů** (čís. 7.). **Českosl. turista** (čís. 9., 10.). **Turista na českém západě** (čís. 4.) Na Dunajci. **Studentská turistika** (čís. 4.) O výživě v horách. **Bezkydy Jeseníky** (čís. 6.). **Do přírody** (čís. 5.) Do Jičina a Prachovských skal. **Rok** (čís. 8. a 9.) Margecany-Červ. Skála, Zvíkov, Gdansk. **Věstník akademie** (čís. 7. a 8.). **Sokolský věstník** (čís. 34.—40.).

Nové publikace.

Zimní Sport, jehož 1. čís. XXVI. roč. vyšlo za redakce kam. Říhánka, uveřejňuje zajímavý článek kam. **L. Škvora: Cima Dell'Angello** a upozorňuje na horolezeckého **průvodce po Vys. Tatrách** našich brněnských kam. Dr. Kroutila a Dr. Gellnera, vydaného v nakladatelství Orbis v Praze. I ostatní články v tomto časopise jsou nejen zajímavé, ale i časové.

Reprodukce fotografií jsou neobyčejně zdařilé a přesahují úroveň i velmi dobrých reprodukcí v našich časopisech.

Titulní obrázek podle fotografie kam. Faustuse z Plzně **prokazuje přátelské vztahy našeho Klubu a SLRČS**.

ODBORNÁ LITERATURA ZAHRANIČNÍ

Bulharsko: Blgarski Turist (č. 7.): Rílská skupina. Hory v Jugoslávii. Československé hory.

Francie: La Montagne (čís. 280 až 281): Ležení C. A. F. v Aillefroide. **La Revue du Ski** (čís. 7. a 8.): Mezinárodní závody na Grossglockneru, Jungfrauochu a Diavolezze. Franc. výprava v Himalájích. **Bulletin mensuel du C. A. F. Lyon** (č. 190.). **Revue Alpine** (čís. 307.).

Itálie: Rivista mensile del C. A. I. (září): Náš dopis. člen Ing. P. Ghiglione píše o výpravě Dr. Dyhrenfurta do Karakorum, které se účastnil. Lanovka na Campo Cecina.

Jugoslavie: Hrvatski Planinar (září-listopad): Na obranu horolezectví.

Maďarsko: Turisták Lapja (srpen, září): Nižné Tatry, Pop Ivan. Průkopníci Vys. Tater.

Mexico: La Montaña (srpen).

Německo: Deutsche Alpenzeitung (září, říjen): Sedmišicovky. Wilder Kaiser. **Mittel. des D. u. Oe. Alpenver. Section Berlin** (říjen).

Polsko: Turysta w Polsce (č. 7.-9.).

Rakousko: Allgem. Bergsteigerzeitung (čís. 695. až 702.). **Der Bergsteiger**

(září, říjen): Smrt na Aigeru. Vých. stěna Monte Rosy. **Berg und Ski** (říjen): Pallavicini Rinne.

Řecko: **To Vouno** (čís. 33. a 34.).

Španělsko: **Mai Enrera** (duben-září). **Bulletí de l'Agrup. Excurs. de Granelers** (čís. 29.). **Club Muntanyenc Barcelonés** (čís. 33.). **Bulletí del Centre Excurs. de Catalunya** (červen-sípen). **Unió**

Excursionista de Catalunya (září). **Centre Gymnastic Barcelonés** (č. 29.).

Švýcarsko: **Die Alpen** (září, říjen): **Traverse Jungfrau. Nos Montagnes** (čís. 156.): Ženský alpinismus. **Bulletin de la Section Genevoise du C. A. S.** (čís. 9. a 10.): Výprava na Tournette a na La Sambuy.

Velká Británie: **Camping** (září): **Novinky v horolezectví.**

Nové publikace.

Egmond d'Arcis: En Montagne. Edition Sonor, Ženeva, 1936.

»Vyhovují naléhání svých přátel a uveřejňuji v této knížce několik příběhů a povídek z hor. Mnohé z nich jsou již známy některým z mých přátel a vzbudily jejich zájem.

Knižka nemá literárních aspirací, ale snaží se toliko zcela prostě velebiti horskou přírodu a vyvolat opět do života několik lidských postav vůdců, horalů a alpistů, s nimiž se setkáváme v horách. Účelem knížky je vylíčit hory těm, kteří jsou k nim neteční nebo je špatně znají a vykouzlit z novu krásný obraz hor před duševním zrakem těch, kdo je milují a jim se obdivují.

Knižka je určena zejména mým přátelům-alpistům, kteří v ní naleznou mnohé, co sami poznali, mnoho zážitků i dojmů, které snad sami prodělali při toulkách horami.

Účel, který jsem měl na mysli bude zcela splněn, podaří-li se mi zasít i do srdcí čtenářů všechnu mou lásku k horám. Náš život řítí se za zbytečného vzrušování a rozčilování horečným tempem. Velebnost hor působí na nás uklidňujícím dojmem. Osvěžuje nás tělesně i duševně a dodává nám síly, abychom mohli čelit s větším klidem a úspěchem nesnáším svého života.»

Egmond d'Arcis.

Po tomto úvodu autora, který je presidentem Mezinárodního alpinistického ústředí U. I. I. A. v Ženevě, je zcela zbytečno doporučovat znovu tuto knihu. Obsahuje na 208 stránkách 25 příběhů a povídek z hor, úplně shodných s tím, co napsal autor v předmluvě. Doporučujeme všem svým kamarádům a všem přátelům hor, aby si přečetli tyto vzpomínky. Zalíbí se jim zajisté právě tak jako nám.

Autor zaslal naší knihovně jeden výtisk s věnováním.

A F

Les Batailles pour L'Himalaya, Claire Eliane Engel, cena 12 frs.

Technique et poésie de la montagne, Philippe Amiguel, cena 15 frs. Editions B. Grasset.

Mes Aventures alpines, G. Winthrop Young. Přeložil B. Lemoine, cena 24 frs. Editions V. Attinger, 4 rue Le Goff, Paris.

Das letzte im Fels, Domenico Rudatis, vydala Ges. alpiner Bücherfreunde, Mnichov, 1936.

Bergsteigen in Sachsen, vydal Sächsischer Bergsteigerbund ku svému 25letému jubileu. Knihu zpracoval A. Goldhammer a M. Wächter. Spis, vybavený 170 obrázky, pojednává o horolezectví na pískových skalách v sasko-českém Švýcarsku.

Die Alpen im Eiszeitalter. Dílo, které sepsali W. Keller a Penck, vyjde ve třech svazcích nákladem W. Kellera v Lipsku C. I. Hindenburgstr. 94. Subskripční cena do 31. října t. r. RM 66.

*UŽIJETE DALEKO VÍCE, BUDETE-LI DO HOR JEZDITI VLASTNÍM
AUTEM NEBO MOTOCYKLEM!*

Pište si ještě dnes o prospekt:

ZBROJOVKA ING. F. JANEČEK,
PRAHA - NUSLE II.

JAWA pro radost
a
pro užitek

R Ů Z N Ě Z P R Á V Y

O výchovných hodnotách horolezectví přednášel kam. Otta Jelínek dne 21. října francouzsky v Le Cercle Français de l'YMCA v Praze. Děkujeme oddaně svému milému kamarádovi za vhodnou propagaci našeho zušlechťujícího sportu.

V zářijovém čísle časopisu **Letem Světem** byl článek pana **K. Hajného** »Mezi nebem a zemí« doplněn reprodukcemi fotografií, znázorňujících horolezce v Prachově a v Černolicích v jednotlivých fásích výstupu. Horolezci na fotografiích jsou **vesměs členy Klubu alpistů československých**. Jsme přesvědčeni, že jenom omylem nebylo v článku poukázáno na tuto skutečnost.

Klub A. ČS. vítá ovšem jakoukoliv vhodnou propagandu ku prospěchu horolezectví, nemůže však svým členům zazlívati, když protestují, že jsou zařazováni bez svého souhlasu ve veřejném tisku do spolkového prostředí, v němž nejsou organisováni.

A. F.

Náš dopisující člen p. Ing. Ghiglione popisuje v časopise »Gazzetta del Popolo« č. 228 a 237 své dojmy z výpravy do rílské skupiny v Bulharsku, kterou podnikl letos ve společnosti s naším předsedou R. Pilátem.

Nové výstupy v Tatrách. — Lezci: Dr. Brüll, Hudyma, Motyka a Zamkovský vykonali nový výstup jihozápadní stěnou Východní Vidlové věže s variantou. Naši členové Dr. Hodža, Ghiglione a Pilát vykonali první výstup východním pilířem na Javorový štít.

Karpathenverein otevřel u Hrebionku novou chatu Dr. Guhra a rozšířil chatu pod Bělskými Alpami.

Turistická výstava v Praze bude uspořádána v roce 1938 malodohodovým výborem pro turistiku.

Návštěva v Praze. Náš přítel Paul Naville, předseda ženevské odbočky švýcarského alpského klubu navštívil za svého léčení v Mariánských Lázních Prahu a v průvodu našeho předsedy prohlédl si památnosti Prahy. Pan Naville byl krásou Prahy nadšen a vzkazuje členům našeho klubu srdečný pozdrav.

Ostravská stezka v Tatrách byla otevřena 23. července t. r. odbočkou KČST v Mor. Ostravě. Spojuje Zbojnickou chatu s Téryho chatou Priečným sedlem ve výši 1350 m a jest řetězem u sedla dobře zajištěna. Tím je usnadněn přechod z Malé Studené Doliny do Velké Studené Doliny.

První část lanové dráhy pod Lomnickým štítem bude dána do provozu dne 1. ledna 1937.

Svaz lyžařů republiky Československé konal dne 18. října t. r. valnou hromadu za předsednictví Ing. Jaurise. Čestným předsedou byl zvolen opětně pan ministr Národní obrany Frant. Machník. Do výboru pánové: JUDr. Finger, Ing. Jiří Kraus, Josef Kunce, Karel Makeš, MUDr. Ant. Mencl, Boh. Peka, Ing. R. Pilnáček, Ing. St. Procházka a 6 náhradníků. Do dozor-

čího výboru: Frant. Diabola, Norb. Pokorný, Ing. Frant. Pfibyl a Josef Dušek jako náhradník. Čestným členem byl zvolen dlouholetý jednatel Svazu Ing. Vilém Macháček, který je kromě J. V. Pilnáčka a JUDr. Južika Scheinera, třetím čestným členem S. L. R. ČS.

Klub alpistů československých blahopřeje srdečně své bratrské organizaci k výsledkům, dosaženým poctivou, nezištnou prací a přeje upřímně další úspěchy při organizaci lyžařského sportu. Spolupráce K. A. ČS. se S. L. R. ČS. je nám všem nejen logickým důsledkem podstaty našeho Klubu, ale i milou povinností. Budeme tuto kamarádkou spolupráci vykonávat všichni rádi a oddaně.

A. F.

Sportovní klub Vysoké Tatry oslaví dne 22. listopadu 10leté výročí svého založení. Blahopřejeme upřímně Klubu, v jehož čele je pan primář MUDr. L. Izák a skupina ideově založených pracovníků, k dosaženým výsledkům a přeje upřímně mnoho zdaru i v další práci.

A. I.

Z P R Á V Y Z C I Z I N Y

Úmrtí. Ženevská odbočka švýc. alpského klubu želí ztrátu dvou oblíbených členů alpistů: Emila Fialy, původem Čecha, který zemřel ve věku 60 let v Ženevě a starého veterána E. Thuryho, který zemřel ve stáří 90 let.

Úmrtí. Lorenz Saladin, známý švýcarský horolezec, zemřel letošního roku v důsledku omrzlin a otravy krve při výstupu na Chan Tegrí (7.200 m) s ruskou výpravou. V roce 1933 a 1934 vykonal Saladin mnoho výstupů v Kavkaze a v roce 1935 uplatnil se vydatně s ruskou výpravou při výstupech v Pamíru.

Neštěstí francouzské expedice do Gronska. Po neúspěchu francouzské výpravy do Himalají došla zpráva o ztroskotání lodí s francouzskou výpravou do Gronska. Z celé výpravy byl zachráněn jen jediný muž. Vůdce výpravy Dr. Charcot rovněž zahynul.

Vyznamenání. Náš čestný člen hr. de Saint Saud, čest. předseda odbočky franc.

alpského klubu v Bordeaux, byl vyznamenán křížem čestné legie.

Mouni Waddington, nejvyšší hora v Kanadě, byla po 16 neúspěšných pokusech po prvé slezena 21. července t. r. Fr. Wiesnerem z New Yorku a W. Housem z Pittsburgu. Výstup trval 13 hodin.

Anglo-americká expedice vystoupila v Carhwalských Himalajích na nejvyšší horu Nanda Devi.

Francouzský alpský klub podnikl v srpnu t. r. výpravu do jugoslovanských hor. Výprava navštívila z Bledu Južské Alpy, pak Lublaň, Záhřeb, Bosnu, Durmitor a pobřeží Dalmacie.

Kolo Zakopaňské Klubu Wysokogórskiego PTT konalo v Tatrách během letošního letního období tři horolezecké kursy.

V Albanii byl založen státní turistický úřad (Office National du Tourisme, Tirana). —

Věstník Klubu Alpistů československých vychází šestkrát do roka. — Vydává Klub Alpistů československých. — Řídí Alex. Fleischer s redakčním kruhem. — Graficky upravuje Ing. arch. J. Šanda. — Odpovědný redaktor Alex. Fleischer, Praha IV., Na valech 278. — Redakce a administrace: Praha IV., Na valech 278 (tel. 72741). — **Věstník zasílá se členům Klubu zdarma.** — Pro nečleny předplatné Kč 15.— ročně. Do ciziny Kč 20.— ročně.

Bulletin du Club Alpin Tchecoslovaque, paraissant six fois par an. — Éditeur Club Alpin Tchecoslovaque. — Rédaction et Administration: Alexander Fleischer, Prague IV., Na valech 278 (tel. 72741). — Pour les membres du Club gratis. Abonnement Kč 15.— par an. A l'étranger Kč 20.—.

VĚSTNÍK
KLUBU
ALPISTŮ ČESKOSLOVENSKÝCH

BULLETIN
DU CLUB ALPIN TCHÉCOSLOVAQUE

ROČNÍK III.

1936

111e ANNÉE 1936

Rediguje: ALEXANDER FLEISCHER

VYDÁVA
KLUB ALPISTŮ ČESKOSLOVENSKÝCH V PRAZE
EDITEUR
CLUB ALPIN TCHÉCOSLOVAQUE & PRAGUE

OBSAH TŘETÍHO ROČNÍKU

A. Altrichter: Naše klubovní knihovna	46
A. Altrichter a Lev Konečný: Čertovy skály u Černolic	58
R. O. Bauše: Několik paběrků z Prachova	94
A. Červenka: Po stopách alpské tragedie	13
kpt. V. Eichler: Kursiva	16
A. Fleischer: Rudolf Pilát, předseda K. A. Č. S.	4
— Kardínál alpista	53
— Dr. J. Kugy: Anton Oitzinger. Ein Bergsteigerleben	83
— Alpismus dneška (podle Dr. G. Langesa v Bergsteigru)	87
— Egmond d'Arcis: En Montagne	116
— Kursiva	106
Dr. J. Gellner: Naše tatranské horolezectví	34, 52
— Kříž na vrcholu	77
— Recept na špatné počasí	106
Ing. C. Frant. Gryner: Dračí hřeben	71
J. Honzů: Naši lyžaři v Garmisch-Partenkirchen	45
Ing. Vlad. Kadela: Návrat	105
Lev Konečný: Stříbrný pruh	9
— Cvičencům a cvičitelům	57
N. Lang: Eldorado plzeňských lezců	36
Lud. Lát: Horám (báseň)	47
JUDr. J. Machek: Několik slov k lyžařské sezoně	110
Rud. Pilát: Pierre Ch. Lory	61
— V. Cuso Casals: Katalonské Pyreneje	78
— Oficiální výprava našeho Klubu do Bulharska	96
— P. Chiglione, dopisující člen K. A. ČS., navštívil Československo	97
— III. valná hromada Mezinár. Unie alpist. org. (U. I. I. A.) v Ženevě	98
— Mezinárodní výstava alpských fotografií v Ženevě	99
I. P. Z. Pilnáček: Slovo k cvičitelům	38
Dr. Lad. Růžička: V Saviňských Alpách	72
Luděk Stíbrál: Dolomity	103
Jožo Šimko: Spomienky veselé a smutné	55
— Valné shrom. a III. zimný horolez. kurz spol. tatr. horolez. JAMES	60
— Spoločný povraz	109
Lad. Škvor: Monte Rosa	5
— V bouři na Signalkuppe	30, 49
— Na Grenzkém ledovci	73
— Jungfrau	91
Antek Veverka: Končistá	69
Výbor Klubu: Do třetího ročníku	1
— Dopis panu presidentovi Osvoboditeli	2
— Dopis panu presidentovi republiky Dr. Ed. Benešovi	3
— Zpráva o činnosti K. A. ČS. za rok 1935	27
— Valná hromada K. A. ČS. za rok 1935	48
Horolezecká cvičení a zájezdy 15, 62, 79, 96, 111 — Zprávy klubovní 16,	
40, 63, 80, 97, 112 — Z odboček K. A. ČS. 18, 42, 114 — Odborná litera-	
tura domácí 19, 43, 66, 82, 100, 115 — Odborná literatura zahraniční 21,	
43, 66, 82, 100, 115 — Různé zprávy 24, 44, 67, 85, 101, 117 — Zprávy	
z ciziny 23, 44, 68, 85, 102, 118	

TABLE DES MATIÈRES DE LA IIIe ANNÉE

Alois Altrichter: Bibliothèque de notre club	46
A. Altrichter a L. Konečný: Rochers du diable p. d. Černolice	58
R. O. Bauše: Quelques détails de Prachov	94
A. Červenka: Une tragédie aux Alpes	13
Kpt. V. Eichler: Miscellanées	16
A. Fleischer: Rodolphe Pilát, prés. du Club alpin tchécosl.	4
— Cardinal alpiniste	53
— Dr. J. Kugy: Anton Oitzinger. La vie d'un ascensionniste	83
— Alpinisme d'aujourd'hui	87
— Egmond d'Arcis: En Montagne	116
— Miscellanées	106
Dr. J. Gellner: Notre ascensionnisme dans les Hts. Tatras	34, 52
— Croix au sommet	77
— Comment fait-on le mauvais temps?	106
Ing. C. Frant. Grynner: Crête de Dragon	71
J. Honzů: Nos skieurs à Garmisch-Partenkirchen	45
Ing. Vlad. Kadela: Le retour	105
Lev Konečný: La bande d'argent	9
— Aux élèves et aux instructeurs	57
N. Lang: Radyně, but des ascensionnistes de Plzeň	36
Ludvig Lát: Aux montagnes (Poésie)	47
JUDr. J. Machek: Quelques mots sur la saison de ski	110
R. Pilát: Pierre Ch. Lory	61
— V. Cuso Casals: Les Pyrénées de la Catalogne	78
— Officielle l'expédition du nôtre Club dans la Bulgarie	96
— P. Ghiglione a visité de la Tchécoslovaquie	97
— La III ^e assemblée générale de l'Union internationale de l'alpinisme	98
— L'exposition internationale de photographies alpinistes à Genève	99
I. P. Z. Pílnáček: Aux instructeurs	38
Dr. Lad. Růžička: Dans les Alpes de Savinja	72
Luděk Stibrál: Dolomites	103
Jožo Šimko: Souvenirs gais et tristes	55
— L'assemblée générale du JAMES	60
— A la même corde	109
Lad. Škvor: Monte Rosa	5
— Pendant l'orage sur la Signalkuppe	30, 49
— Sur le glacier du Grenz	73
— Jungfrau	91
Antek Veverka: Končistá (Hts. Tatras)	69
Comité du club: Pour la III ^e année	1
— Une lettre adressée au Président-Libérateur	2
— Une lettre adressée au Président de la Républ. M. le Dr. Ed. Beneš	3
— Rapport sur l'exercice 1935 du club	27
— Assemblée générale du Club alpin tchécoslovaque 1935	48
Exercices d'ascension 15, 62, 79, 96, 111 — Informations pour nos mem- bres 16, 40, 63, 80, 97, 112 — Nos sections locales 18, 42, 114 — Littérature tchécoslovaque 19, 43, 66, 82, 100, 115 — Littérature étrangère 21, 43, 66, 82, 100, 115 — Les Échos de partout 24, 44, 67, 85, 101, 117 — Nouvelles de l'Étranger 23, 44, 68, 85, 102, 118	

VŠE PRO FOTO

S důvěrou se obraťte se svými snímky, zvětšeninami a fotogr. potřebami na firmu:

STAN. ZEMAN DROGERIE, PRAHA IV. Hennerova 281. T. 705 69.

Umělecký fotoatelier A. WILDT, Praha I., na Příkopě 33,

poskytuje našim pánům členům 10% slevu u větších formátech z plných cen, při zaručeně prvotřídním provedení 6 pohlednic Kč 40,-. — Telefon 216-12.

ARCHITEKTURA

Při stavbě domu a vil, při zařizování a adaptacích bytů, obchodních místností a pod.

PORADY
PROJEKTY
ODHADY

provádí

ARCH. ING. JAR. ŠANDA
PRAHA XIX. DEJVICE, ZELENÁ 1749

Jemné snímkové tužky NÁRODNÍ PODNIK
N.Č.P.

Aristo
ve všech barvách

Popradské Pleso 1513 m Tatry

Turistika. Zimní sporty. Restaurace, pokoje, společné noclehárny.
Provoz celoroční.

Pro každý sport v zimě i v létě vybaví
Vás odborně a levně

SOKOLSKÁ PRODEJNA ČOS.

Praha III. Tyršův dům

Uhlí-koks-antracit
Svoboda a Hincis

Praha-Vodičkova 18

Stavte z oceli

rychle, bezpečně, získáte na místě, uspoříte na čase a na stavební výšce.

Veškeré informace podá a dotazy zodpoví
Báňská a hutní společnost
Praha II, Lazarská 7.

Svou láci známý

Brilanty

šperky, hodinky

A. NIKODÉM,

Praha I, Celetná

v průchodě proti Bafovi

**Spolehlivým
průvodcem**

jest Vám vždy všestranné pojištění úrazové, odpovědnostní a životní u

SLAVIE,

vzájemně pojišťovací banky.
Praha-Brno-Bratislava.
Zástupci ve všech místech RČS.

Doporučujeme
k uzavěru všech druhů pojištění.

VŠE PRO FOTO

S důvěrou se obraťte se svými snímky, zvětšeninami a fotogr. potřebami na firmu:

STAN. ZEMAN DROGERIE, PRAHA IV, Hennerova 281, T. 705 69.

Umělecký fotoatelier A. WILDT, Praha I., na Příkopě 33,

poskytuje našim pánům členům 10% slevu u větších formátů z plných cen,
při zaručeně prvotřídním provedení, 6 pohlednic Kč 40,-. — Telefon 216-12.

ARCHITEKTURA

*Při stavbě domů a vil, při za-
řizování a adaptacích bytů,
obchodních místností a pod.*

PORADY
PROJEKTY
ODHADY

provádí

ARCH. ING. JAR. SANDA
PRAHA XIX. DEJVICE, ZELENÁ 1749

Jemné NÁRODNÍ PODNIK
snímkové tužky N.Č. P.
Aristo
ve všech barvách

Popradské Pleso 1513 m Tatry

Turistika. Zimní sporty. Restau ace, po-
koje, společné noclehárny.
Provoz celoroční.

Pro každý sport v zimě i v létě vybaví
Vás odborně a levně

SOKOLSKÁ PRODEJNA ČOS.

Praha III. Tyršův dům

Uhlí-koks-antracit
Svoboda a Hincis

Praha-Vodičkova 18

Stavte z oceli

rychle, bezpečně, získáte na místě, uspoříte na
časě a na stavební výšce.

Veškeré informace podá a dotazy zodpoví
Báňská a hutní společnost
Praha II., Lazarská 7.

Svou láci známý

A. NIKODÉM,

Brilanty

Praha I., Celetná

šperky, hodinky

v průchodě proti Safovi

**Spolehlivým
průvodcem**

jest Vám vždy všestranné po-
jištění úrazové, odpověd-
nostní a životní u

SLAVIE,

vzájemně pojišťovací banky.
Praha-Brno-Bratislava.
Zástupci ve všech místech RČS.

Doporučujeme
k uzavěru všech druhů pojištění.

Na horské tury vždy jen ODKOLKOVY výtečné

OPLATKY

SUSENKY

PERNÍČKY

MARCIPÁNY

Výborný ODKOLKŮV chléb „SELSKÝ“ nebo „VITA“
(zůstává dlouho vláčný)

Pilnáčkovo mýdlo Lanol

udržuje krásnou a svěží pleť

Pilnáčkův ohol

ideální oholení.

Doporučuje:

JOSEF PILNÁČEK,

továrna na mýdla a svíčky, Hradec Králové.

HORTUS

ZAHRADNÍ PLNÉ HNOJIVO PRO
VŠECHNY KULTURY

SDRUŽENÍ PRO PRODEJ DUSÍKATÝCH LÁTEK V PRAZE II, NA FLORENCI 3.

VÝZBROJ

pro horolezce

dodá

SPORTOVNÍ DŮM

SKAUTING

Praha II, Vodičkova 6

FOTO »ARGO«

PRAHA I, KAPROVA 9

má

největší

výběr

použitých aparátů.

SOLIDNÍ VÝMĚNY